

Lekció: Ézs 35 Textus: Mk 7,37 „Mindent helyesen cselekedett: a süketeket is hallóvá teszi, a némákat is beszélővé”

Kedves Testvéreim!

Márk evangéliumának az Isten Fiáról szóló bizonyágtételének a sodró leírásában haladunk tovább, ahol is egy gyógyítástörténettel találkozunk – a süketnéma esetével. Izgalmas történet, a gyógyítási megoldás különlegessége, mind-mind izgalmas kérdéseket vet fel. Ahhoz azonban, hogy megértsük, Márk miért emelt ki külön ezt a történetet, gyógyítást, miközben tucatnyi esetet csupán egy-egy mondatban letudnak az evangélisták, egy kérdés megválaszolásával kezdjük el. **Mit akarsz Jézustól? Személyesen Te, Testvérem, mit akarsz Jézustól, Istentől? Miért keresed Őt? Miért közeledsz Hozzá?**

Jézushoz nagyon sokan közelednek ma és közeledtek akkor, amikor a Bibliai leírás történik. Olyan jó lenne azt mondani, hogy aki találkozott Jézussal, annak megváltozik az élete – de ez nem így van. A Vele való találkozás nem mindig végződik ugyanazzal az eredménnyel – valakinek az élete megváltozik, mint pl. a betegeké. Míg a farizeusok és írástudók, akik szintén Jézushoz mennek, szomorúan, kemény szívvel távoznak Tőle. Miért? Erre több választ is adhatunk, de ma **Márk evangéliuma** alapján egy fontos okra figyelhetünk fel: **nem mindegy, hogy Jézustól akarunk valamit, vagy Jézust magát akarjuk, mint személyt, mint kapcsolatot!**

Talán a **saját kérdésünkre adott válaszukban** is érezhetjük, fontos kérdés ez: lehet, hogy többen **gyógyulásra, békességre**, változó élethelyzet miatt jöttetek el ma is Jézus jelenlétébe, szavának meghallására. Meg tudjuk fogalmazni, hogy mit kérünk Istentől, mire lenne szükségünk. Félreértés ne legyen, szabad kérnünk és imádkoznunk Istenhez gyógyulásért, békességért, vigasztalásért, örömkért. **A baj ott van, ha a Vele való kapcsolatból csak ennyire van szükségünk – nem magára Istenre, hanem csak arra, amit adni tud nekünk.** Ebből nem élő hit épül, hanem egy bálvány, aminek a középpontjában nem Isten és az ő terve van, hanem én és a kis világom.

Nem olyan könnyű ezt észrevenni, sőt, hiszem, hogy meg kell szégyenülnünk ebben a tükörben vizsgálva magunkat, hogy elinduljon a változás. A süketnéma meggyógyítása ezért lett leírva – nem a beteg miatt, hanem a szerkesztésben megjelenő előzmények és következmények miatt. **Ugyanis Jézust rossz motivációval követők némák és süketek arra, amit Ő adni akar. A tanítványok a némák. A farizeusok a süketek.** A 6-7-8. fejezet erről a hárm

felépítésről tanúskodik. Jézust követik a **tanítványai, akik némák**, mert nem tudnak Jézus szerint szólni, őt képviselni. A **farizeusok süketek**, mert nem hallják meg Jézus szavát. **Jézus pedig mindeközben a pogányok között tesz csodákat** – sokszor megszánva őket-, akik sem nem kiválasztottak, sem nem kegyesek, mégis csodákat, gyógyulásokat élnek át. **Az egyik tábor szabaddá lesz, a másik pedig szorongatva marad, mintha bilincs lenne a szájukon, a fülükön – mint a süketnémának.**

Egyszerűsítve: Ha nem Jézust keresem, hanem csak akarok Tőle valamit, akkor rab maradok, bármennyi csodát is élek át – ez a tanítványok és a farizeusok tragédiája a következő fejezetekben. Jézus a 4 és 5 ezer ember megvendéglése után mit hall a farizeusoktól? „*Mutass jelet!*”!?!? Mit kap a tanítványoktól, miután hajóba szállnak és elindulnak a tavon? *Nincs kenyérünk, mit fogunk enni? Mi lesz velünk?!?!? Még mindig keményszívűek vagytok? Van szemetek, mégsem láttok, fületek, mégsem hallotok?*”

Te miért keresed Jézust? Akarsz Tőle valamit, vagy Őt magát akarod? Mennyire vagy szabad beszélni róla és hallgatni rá? Ha azt érzed, hogy vannak láncaid, korlátaid, akkor rossz motivációval keresed. Hadd mondjam el a saját példámat. A múlt héten Zánkán, a **Csillagponton jártunk** a gyülekezet ificsoportjával, amiről a honlapon bővebben is olvashattok. A délelőtti és esti órákban is volt egy-egy előadás, áhítat a nagyszínpadnál, ami előtt és után voltak éneklés, dicsőítés és hirdetések is. Az egyik ilyen délelőtti alkalom során a rendezvény egyik szervezője jött fel a színpadra és kérte a jelenlévőket, hogy imádkozzunk 3500-an egy testvérpárért, akik itt vannak a Csillagponton. Ők 10 évesek és **Duchem szindrómában** szenvednek, ami SMA betegséghez hasonló. Izomsorvadással jár és korai halálozás jellemző a betegek között. Kérték, hogy 3-4 fős csoportokban imádkozzunk ezekért a fiatalokért. Először nem is tudtam, hogy miért imádkozzam – gyógyulásért, gondos ápolókért, fájdalommentes halálért, üdvösségért?! **Néma voltam és süket is arra, hogy Jézus keressem.** Éreztem a láncaimat, mely hitelenséget mutatott bennem. Imádkoztam, de reménytelenül. Este aztán megint kiálltak imatéma ügyében hirdetni, de az illető – akit jól ismerek – elcsukló hangon mondta. Vacsoránál beszélt evés közben az egyik szervező a beteg gyerekek édesanyjával, miközben megcsörrent a telefonja az anyukájának. Belgiumból hívták, hogy kiválasztották őket egy kezelésre száz beteg közül, hogy egy több 10 milliós kezelést kaphassanak a fiai teljesen ingyen... Először hitetlenkedve hallottam, a saját bálványom védte a gögömet, de utána jártam és tényleg igaz volt a hír, úgy ahogyan elmondták. Én céllal és egyéni motivációval mentem a Csillagpontra, közel 40 tatai fiatalt hozva, de nem Jézust kerestem. **A szívem kemény volt, a fülem süket és a szám néma.** Pedig

akik Őt keresik, csodákat élnek át. Akik azonban süketek és némák lesznek ezt átélve, és ezt felismerik, **gyógyíthatóvá válnak. – Jézus maga mondta: nem az egészségeseeknek van szükségük orvosra, hanem a betegeknek.**

Jézus pedig nem fordul el az Őt érdeklő keresőktől, hanem teljesen odaadja, átadja önmagát – ezt láthatjuk a kereszten. Nem azt várja, hogy mi méltóztassunk helyesen keresni, hanem elmegy a legvégsőig, meghalt értünk, hogy többé nem önmagunknak éljünk, hanem Krisztus éljen Bennünk, a Vele való kapcsolatban éljünk. (Gal 2,20) A fesztivál témadala olyan egyszerűen és mégis evangéliumi módon fogalmazta ezt meg: *Lélegezz fel! Magamra vettem mindent már! Lélegezz fel! Megnyílt a menny, nincsen határ!*

Olyan szépen látszik ez a süketnéma meggyógyításában is: Jézus nem csak ráteszi a kezét a betegre, hanem *„félrevonta őt egymagában a sokaságból”*.

Mintegy példát adva: Nem csodára van szükséged, hanem Rám. Nem a fizikai gyógyulásra van igazán szükséged, hanem a közösségvállalásra, hogy nem vagy egyedül. A Csillagponton az egyik előadásban kaptuk példaként ezt az üzenet, amit átadok most Nektek is. Ez a 200 Ft-os változatlan mérettel bír, olyan ez, mint a problémáink, ami miatt szorongok, ami szomorúságot okoz. Jézushoz közeledve ez nem tűnik el, nem lesz kisebb, csak már más lesz a méret viszonyítása Hozzá képest.

Jézus pedig így akar jelen lenni minden ember életében. Ezt a lehetőséget Jézus egyetemessé tette a kereszten mindenki számára, feltámadásában pedig valósággá lett. Ennek a valóságát pedig az egyházra bízta, a hívők közösségére. **Rátok és Rám.** Ahogyan azt Tom Blackaby mondja: *a világnak nem arra van szüksége, hogy keresztyéneket lásson Jézusért cselekedni, hanem hogy lássa Istent cselekedni a keresztyének által.* Ehhez azonban az kell, hogy nem a saját tervünket, céljainkat keressük, hanem Istent és az Ő akaratát. **Ha Jézusban a kapcsolatot keresem és magamra mint eszközre figyelek, akkor teremni fogok, hatni és lüktetni, aminek hatása lesz majd minden másra.** Csak így tudjuk átadni az evangéliumot, annak üzenetét, hogy a Szentlélek által újjáformálja a szíveket. Így válhatunk süketekből hallókká, némákból beszélővé mi magunk is. Ámen!

Keresztelő – Pataki Zoé Andrea Anyuka: Somogyi Katalin.

Keresztszülők: Rác Péter és Vadász Andrea

Zsolt 36,10: „Mert nálad van az élet forrása, a te világosságod által látunk világosságot”

Kedves Testvéreim!

Zoé nevének jelentése – Élet. A Bibliai szóhasználatban azonban ez a kifejezés két módon jelenik meg. Élet, mint vegetáció. Mint valami, ami létezik, de ki van téve az élete hatásoknak, sodródásnak. Nem önálló, nem szabad, csupán éledgél. Ez is élet, de talán ennél többre, nagyobbra érezzük az élhívásunkat. Helyesen, hiszen Isten nem ilyenre alkotta meg az ember életét – a növényekét igen, az állatvilágot igen, de az embert nem. **Zoé – a másik kifejezés. A lüktető, vitális, a mindennek értelmet adó, cselekvő és aktív élet.** Nem éledgél, hanem eleven. Ez az élet, amit Isten az embernek adni akar. Egy gyermekre tekintve pedig ez olyan egyértelműnek látszik: ahogyan fejlődik, napról napra gyarapszik vagy épp új dolgokra lesz képes. Benne van az élet, a fejlődés, a növekedés – eleven gyermek. Mit mond a Zsoltáros: **Nálad van az élet forrása.** Utal ez a rövid idézet a teremtés tényére, a születés csodájára, de a mindenkori megelevenedés igazságára is: mind Istennél van. **Jézus Krisztus pedig ennek a helynek megadja a koordinátáit is, hogy hol lehet megtalálni.** A kereszten és a húsvéti sírnál, mert aki bejárja ezeket a helyeket – ha nem is fizikailag, de lelki úton – akkor megtapasztalja, hogy valóban Istennél van az élet forrása, az a szeretet, amely minden képzeletünket felülmúlja – ennek az üzenete sűrűsödik össze a keresztségben.

Az élet pedig értelmet nyer, mintha egy sötét szobában felkapcsolnák a villanyt. Addig csak botorkáltunk, tapogattuk, hogy mi lehet ott, most viszont valóság. Vagy ahogyan egy **ultrahang képen látjuk először a gyermekünket.** Sejtésünk lesz róla, hogy mire fog hasonlítani, milyen lesz az arca, a szeme. De aztán mintha felkapcsolnák a villanyt és minden értelmet nyer. Ilyen az Isten szerinti élet, a megelevenedett élet, amely már **nem akar a sötétségben élni, botorkálni, hanem a világosságot, az igazságot keresi.** Így lesz az élet nem csak **lehetőség, de felelőség** is. Keresnem kell az igazságot, az őszinteséget, a harag helyett a megbocsátást, a becsületességet és az Isten szerinti jót és helyeset. Mert megtapasztaltam Isten szeretetét, mely jobban szeret, mint érdemlem. **Legyen ez Zoé számára egy tanítás, amit minden nap adjatok át, miközben hálát adtok Istennek az életért, az ő életéért is! Ámen!**